

מול עזה וצנעא, טהרן ביירות ודמשק: נחישות, פירוז וחופש פעולה ביטחוני

written by מאיר בן שבת | 25.08.2025

מה שעושה העם התימני האמיץ היום הוא הדבר הנכון בהתמודדות עם פשעי הישות הציונית, שהיא כיום השנואה ביותר בעולם. יש לנתק את כל נתיבי התמיכה בישות הזו, כך אמר המנהיג האיראני ^[1] עלי חמינאי בנאום שנשא בתחילת השבוע.

הוא אמנם כיוון בדבריו ל"סגר הימי" שהוכרז על ידי החותים נגד ישראל ולטרור שהם מפעילים כדי למנוע מעבר של ספינות שקשורות לישראל, דרך הים-האדום. ואולם, דבריו גם רמזו לאיומים מצד אנשיו כלפי מדינות המערב, על האפשרות שאיראן תטיל הגבלות על מעברן של "ספינות עוינות" במיצרי הורמוז, אם לא יגיעו איתה לבנות.

כך או אחרת, גל התקיפות של מטוסי חיל האוויר הישראלי, בשמי הבירה צנעא, פיזר את הרוח הגבית שנשבה מכיוונו לעבר החות'ים.

בזמן שבישראל נמשכות ההכנות לקראת ההשתלטות הצבאית על העיר עזה וכאשר בסוריה ובלבנון חשים היטב בהשפעות תבוסתו של "הציר השיעי", נמשכים שיגורי הטילים והכטב"מים מכיוון תימן. הטפטוף מצד החות'ים והתקיפות הישראליות בתגובה לו ^[2] הפכו חלק משגרת היום בשני הצדדים וללא כוונה מוקדמת קיבעו "משוואת-תגובה".

איראן טוענת באופן מסורתי כי מדיניותם של החות'ים, נקבעת על ידם, בהתאם להשקפתם, לאינטרסים שלהם ולמכלול שיקוליהם ולכן, אין להתחשבן עמה או להטיל עליה אחריות על מעשיהם. כך גם ביחס לאירגונים האחרים שבעיני ישראל והמערכת הבינלאומית נתפסים כגופי-פרוקסי וכזרועותיו של התמנון האיראני. אפילו אם היה ממש בטענות אלה, דוברי המשטר בטהרן יתקשו להכחיש את חלקו בחימושם של החות'ים בין השאר באותם טילים בליסטיים וכטב"מים שמשמשים לתקיפתנו. תעשיית הטילים של איראן, שהסיכונים ממנה הומחשו היטב באירועי השנה שחלפה, ממשיכה לאיים על ישראל ולא רק עליה. רק בימים האחרונים אישר שר ההגנה האיראני החדש בקולו כי איראן עוסקת כל הזמן בייצור נשק וטילים "אפילו ממש עכשיו".

הניסיון לבדל בין איראן לבין החות'ים, כמו גם הניסיון להפריד בין סוגיית הגרעין לעניין הטילים הבליסטיים, משרתים את הרצון הכפול של איראן לשמר את השימוש בשיטת השלוחים ולמנוע הגבלות על פעילותה בייצור והפצת טילים.

סל האמצעים הצבאיים שבידי ישראל מול החות'ים טרם מוצה. הוא מאפשר להגדיל משמעותית את המחיר על המשך השיגורים, לפגוע באופן רחב יותר באינטרסים כלכליים, לחסל מנהיגים ולהעצים את תחושת האיום כלפיהם, לא רק מהמרחב האווירי. ואולם, חשוב לזכור כי מדובר

בזירה משנית, שהמרחק הגיאוגרפי ממנה מעניק לישראל גם יתרונות. הסטת הקשב אליה במידה מוגזמת, עלולה לשחק ידי יריבינו האחרים.

לצד מהלכים צבאיים שמטרתם היא לשבור את משוואת התגובה, נכון כעת להתמקד דווקא באיראן עם כניסתנו לטווח הזמן הקריטי שבו ניתן לחדש את הסנקציות שהוסרו מעליה בעקבות חתימתה על הסכם הגרעין ב-2015. כזכור, בהסכם זה נקבע סעיף יחודי ("סנאפ-בק") שמאפשר זאת בתמיכת רוב המדינות החתומות על ההסכם. תוקפו של סעיף זה צפוי לפוג ב-18 באוקטובר השנה ולשם הפעלתו נדרשת התראה של 30 יום, בנוסף להכרזה, שכבר ניתנה על ידי הסוכנות הבין-לאומית לאנרגיה אטומית (סבא"א), כי איראן איננה מכבדת את התחייבויותיה בהסכם.

מדינות ה-E-3 (גרמניה, צרפת ובריטניה) שמחזיקות בידיהן את האפשרות הזו, כבר הזהירו כי אם עד סוף אוגוסט איראן לא תשנה את עמדתה בדיוני הגרעין, הן יידרשו להפעיל נגדה את סעיף הסנאפ-בק שיובילו לחידוש אמברגו הנשק העולמי נגדה ולהגבלות על יצור והפצת טילים. הדיונים בעניין זה צפויים להימשך היום (שלישי), בוינה, בדרג של סגני שרי החוץ.

ישראל חייבת למצות את השפעת הממשל האמריקני על מדינות ה-E-3 בנושא הזה. התנהלותה של איראן מבססת הצדקה מלאה לחידוש הסנקציות כלפיה. תהיה זו החמצה להשתמש באפשרות זו רק כמנוף או כשוט לאלץ אותה להיכנס למסלול הסדרי, לאחר שהוכיחה פעם אחר פעם כי היא לא מכבדת את ההסכמים.

במקום זאת, הגיע הזמן להנחית גם את השוט על גבו של המשטר. לאחר המכה הצבאית שחטף במלחמת 12 הימים, האסונות והמשברים הפנימיים הקשים שפוקדים אותו, אפשר שהחזרת הסנקציות המשתקות תוביל, גם אם לא באופן מיידי, להישג החשוב ביותר במאבק עם איראן, ערעור יציבותו של המשטר הפנאטי.

התפרסם בישראל היום, בתאריך 26.08.2025.